

A man with dark hair, wearing a yellow and red clerical robe, stands against a background of green foliage and a blue sky. He is holding a book with both hands. The quote is written in Thai script.

“พระองค์ทรงกระทำให้ทุกสิ่งบริบูรณ์”

(ฉพ 1:23)

สารสังฆมณฑลราชบุรี

ปีที่30 ฉบับที่ 2 ประจำเดือน เมษายน - มิถุนายน 2010

ของเรา

วัดใหม่ที่ดีกว่าเดิม

วงเวลาที่ผ่านมา

ญหน้า

อด เนื้อ

บสิ้น

เราผ่านเทศกาลปัสกาแล้วด้วยความชื่นชมยินดี ยินดีในความรักที่พระเจ้าประทานให้เรา ยินดีในชีวิตใหม่ที่ดีกว่าเดิม เฉพาะอย่างยิ่งชีวิตที่เป็นแบบอย่างที่ดีแก่กันและกัน แบบอย่างแห่งความรักที่จะนำมาซึ่งสันติสุข แต่ช่วงเวลาที่ผ่านมามันเราต้องพบกับสถานการณ์ที่วิกฤตมาก ในประเทศชาติของเรา ความขัดแย้ง ความแตกแยก การเผชิญหน้า การใช้ความรุนแรง ทั้งด้วยวาจา ท่าทีที่แสดงออก และการกระทำ ทำให้เกิดการสูญเสียทั้งชีวิต จิตใจ เลือด เนื้อ ทรัพย์สินและสำนักแห่งศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์เพียงเพราะมนุษย์แสวงหาสิ่งที่ตนเองต้องการอย่างไม่ละเส้น โดยยึดตนเองเป็นศูนย์กลางของทุกสิ่ง

ถ้าจะสร้างสันติภาพต้องเริ่มที่จิตใจของแต่ละคน เริ่มที่การดำเนินชีวิตของเรา ด้วยความสุภาพ อ่อนน้อม ถ่อมตน รักและให้อภัย ปรานี ความเห็นแก่ตัวให้เหลือน้อยลง เพิ่มความรักความเข้าใจคนอื่นมากขึ้น รู้จักพอเพียงในความเพียงพอ ชีวิตเราจึงมีความสุข สังคม ประเทศชาติ และโลกของเราจะมี สันติภาพ

(พระสังฆราชขอหั้นบอสโก ปัญญา กฤษเจริญ)

เสียงจากบรรณาธิการ

คุณพ่อเสนอ ดำเนินสะดวก

ทุกวันนี้ถ้าเด็กถามเราว่า เขาเผาบ้านเผาเมืองกันทำไม? มีเหตุผลอะไรหรือ? เราคงต้องตั้งสติเสียก่อนที่จะตอบเด็กอย่างไรเพื่อให้สมเหตุสมผล คำตอบอาจจะมีหลายแนวทางแต่ผมขอเลือกตอบของผมนี้นะก็แล้วกันตราบโดที่คนคิดว่า การเอาชนะกันเท่านั้นคือความสำเร็จ ตราบโดที่คนคิดว่าเรื่องคุณธรรมทางศาสนาตกยุคไปแล้ว อย่าเอามาสอนเลย..หลอกเด็กเปล่าๆ....ปล่อยให้โลกของวัตถุนิยมเป็นเจ้าครอบครองชีวิต เมื่อนั้นสันติภาพความสงบไม่เกิดขึ้น แน่ชอน กลับจะมีแต่ความเกลียดชังเพิ่มขึ้นเมื่อฝ่ายเราแพ้..และแพ้ไม่เป็นเสียด้วย เลยต้องทดแทนด้วยการเอาชนะด้วยการทำสิ่งอื่นแทน.....และนี่คือที่มาของการเผาบ้านเผาเมือง

ตอนนั้นไม่ใช่แค่สังคมที่เต็มไปด้วยความแตกแยก แต่ในหมู่คริสตชนของพวกเรา ตลอดจนระดับครอบครัวของเรา ซึ่งเราไม่สามารถคุยกันในเรื่องบางเรื่องได้ซะแล้ว.....ขอถามว่าคำสอนของพระเยซูเรื่อง “ความรักต่อเพื่อนมนุษย์” ควรจะเป็นผู้นำชีวิตหรือคำพูดในการเมืองคือผู้นำชีวิตกันแน่คำพูดหรือคำสอนใดก็ตามที่ทำให้เราแตกแยกกันนั้นเป็นของเท็จเทียม ที่เราคริสตชนจะต้องหยั่งแค้นใจไม่ควรปล่อยไปตามกระแสจนเป็นคนหนึ่งช่วยสร้างความแตกแยก.....ด้วยเหตุผลดังที่กล่าวมา.....ผ่านทางวรสารฉบับนี้ จึงขอเชิญชวนพี่น้องทุกท่านร่วมมือกันสวดส่ายประจำตลอดปีนี้ เพื่อวิงวอนพระเจ้าได้โปรดประทานสันติสุขมาสู่ประเทศไทยอันเป็นที่รักของพวกเราทุกคน

1. เพื่อเป็นสื่อกลางระหว่างพระสงฆ์ นักบวชและฆราวาสทั่วไป
2. เพื่อนำเสนอข่าวสารและความเป็นไปในสังคมทลราชบุรี
3. เพื่อนำเสนอบทความและคอลัมน์ที่เป็นประโยชน์ในการดำเนิน
4. เพื่อเสริมสร้างความเป็นหนึ่งเดียวกันในครอบครัวของพระเจ้า

ที่ปรึกษา : คุณพ่อประสิทธิ์ ว่องวารี อปสังฆราช

คุณพ่อเสนอ ดำเนินสะดวก
กองบรรณาธิการ
คุณอรนุช ถนนราชดำ
คุณณัฐพล สัตตะพาน
คุณกิตติพงษ์ ชัยวงษ์
นักข่าวภาคสนาม : คุณณิศา แหวงวารี

คุณพ่อสุวัชาติ	แก้วเกษ์	คุณพ่อไพศาล	ธอเทพ
คุณพ่อโฆง	มนิรา	คุณศิริลักษณ์	เบญจวันทิ
คุณจนาฮารัน	ล้ำบุญทวีพรผล		
คุณวิฑา	หลวงฉก	คุณสุเมย์	วิจิตรไธติ
สามแดนใหญ่สังฆมณฑลราชบุรี			

เมื่อ 30 ปีที่ผ่านมา เด็กธรรมดา ๆ อย่างผมใช้ชีวิตอยู่ท่ามกลางบรรยากาศคริสตชนที่เข้มข้น กงของผมเป็นคนจิตวัดและคนดีที่พูดน้อยแต่มีชีวิตศรัทธาเป็นแบบอย่างให้กับหลาน ย่าของผมเป็นอดีตผู้ฝึกหัดคณะซิสเตอร์รุ่นแรก ๆ ที่มักหยิบยื่นประสบการณ์ในอารามและปลูกฝังคำสอนคริสตชนให้กับผมมาตั้งแต่จำความได้ แบบอย่างที่เด่นชัดของยาคือการอุทิศตนปลายนชีวิตให้กับการสวดสวดประจำอย่างไม่หยุดหย่อน และรักแม่พระอย่างสุดหัวใจเสมอ พ่อของผมเป็นศิษย์เก่าบ้านเนรบบางนกแขวก ความทรงจำในวัยเยาว์เกี่ยวกับพระสงฆ์และชีวิตในบ้านเนรบบ้างถูกถ่ายทอดให้ลูก ๆ ฟังอยู่เสมอ ..ผมคงเป็นเด็กที่มีโอกาสดีในแง่หนึ่ง คือได้รับการปลูกฝังความเชื่อความศรัทธาอย่างดีจากบรรพบุรุษ ผมเป็นเด็กช่วยเหลือ เป็นเด็กคำสอน เป็นพลีต และเป็นเด็กวัดที่แม่มีได้กินนอนอยู่ทั่ว แต่เพราะบ้านผมอยู่ใกล้วัด เด็ก ๆ ในละแวกวัดอย่างผมจึงคลุกคลีอยู่กับวัด และช่วยงานวัดอย่างสม่ำเสมอเท่าที่เด็กคนหนึ่งจะช่วยได้อีกทั้งบุคคลที่อยู่รอบตัวผมล้วนเป็นแบบอย่างของคริสตชนที่ดี

แรงบันดาลใจ ในการสู่ศักดิ์สงฆ์

ในความเข้าใจของผม เมื่อคน ๆ หนึ่งเติบโตขึ้น โลกของเขาจะขยายตัวกว้างขึ้นเสมอ และชีวิตของเขาจะถูกผลักดันให้ก้าวหน้าต่อไปเรื่อยๆ ชีวิตของผมเป็นเหมือนการเดินทางที่มีเรื่องราวให้เรียนรู้ตลอดเวลา และดังนี้ ผมจึงชอบการเดินทางและการเรียนรู้จักชีวิตในหลายๆ แง่มุม จากเด็กวัดธรรมดาๆคนหนึ่งพระเจ้าทรงเรียกให้มาเป็นสามเณร จากสามเณรธรรมดาๆคนหนึ่งพระเจ้าทรงเลือกให้เป็นพระสงฆ์..มนุษย์ธรรมดาที่ไม่ธรรมดา

เมื่อพูดถึงแรงบันดาลใจจริงๆคงต้องมองดูเส้นทางชีวิตตลอดสายจากจุดที่เริ่มต้นออกเดินจนถึง จุดหมายที่กำลังมุ่งไป ไม่ค่อยมีใครรู้จักจริงๆ ว่าแต่ละคนต้องผ่านอะไรมาบ้างกว่าจะเป็นคน ๆ หนึ่งอย่างทุกวันนี้

เพราะคนเรามักเลือกถ่ายทอดประสบการณ์ชีวิตออกมาเพียงบางแง่บางมุม ผมก็เช่นเดียวกัน เมื่อมองย้อนกลับไป ผมได้ผ่านประสบการณ์ที่น่าประทับใจสุด ๆ ไปจนถึงประสบการณ์ที่ย่ำแย่เอาจก ๆ

ถือเป็นพระพรจากพระที่ให้ผมได้เป็นคนธรรมดา ๆ ที่ชีวิตมีทั้งสุข ทุกข์ ชื่นชมกับความยินดีซึมซับกับ

ความเศร้าโศก หัวเราะกับเพื่อน ๆ และร้องไห้กับตนเอง สมหวัง ผิดหวัง หลงทางและกลับใจ

สิ่งที่พิเศษสุดคือ ผมได้สัมผัสความรักของพระบนโลกใบนี้ ผ่านทางเพื่อนมนุษย์ที่มีน้ำใจให้แก่กัน

รวมทั้งสิ่งสร้างที่สวยงาม ผมได้สัมผัสการทดลองและการสั่งสอนจากพระผ่านทางอุปสรรคและความยากลำบากในชีวิต ที่เรียกร้องความเชื่อและความสุภาพเท่านั้น

จึงจะผ่านมันมาได้ แต่เมื่อมองดูคนที่ลำบากกว่าผม ปัญหาของผมถือเป็นเรื่องเล็กน้อยที่คน ๆ หนึ่ง

ไม่มีสิทธิ์จะเรียกร้องอะไรกับพระได้เลยแต่ละขั้นแต่ละตอนของกระบวนการหล่อหลอมชีวิตคน ๆ หนึ่งๆ

มีคำถามให้ผมต้องตัดสินใจอยู่เสมอ ๆ ว่า...ที่สุดแล้ว ชีวิตของผมจะตอบสนองความรักของพระได้อย่างไร เป็นโอกาสดีสำหรับผมที่ได้ใช้ชีวิตอยู่ทั้งในบ้านเนรบบ้างและในสังคมภายนอกซึ่งช่วยให้ผมเข้าใจความหมายของคำว่า “อยู่ในโลก แต่ไม่เป็นของโลก” หลาย ๆ ครั้ง ที่ผมได้เรียนรู้จากชีวิตจริงตรงหน้าที่บอกว่า

“สัตบุรุษต้องการพระสงฆ์มากเพียงใดและพระสงฆ์มีความหมายสำหรับชีวิตของเขาอย่างไร”

ผมบอกตนเองเรื่อยมาว่า พระทรงเรียกและเตรียมผมมาให้เป็นพระสงฆ์ สำหรับคน ๆ หนึ่งที่ได้ใช้เวลา

ทั้งชีวิตในการแสวงหาคุณค่าและความหมายการเป็นพระสงฆ์นี้เอง ที่ผมจะสามารถตอบสนอง

ความรักของพระได้ แม้ในความไม่เหมาะสมแต่พระเจ้าเลือกผม..และผมไม่กล้าปฏิเสธพระองค์

แตกต่าง

อย่างไม่แตกแยก

มนุษย์เราทุกคนล้วนเกิดมาแตกต่างกัน แม้ว่าจะเป็นเลือดเนื้อเชื้อไขจากพ่อแม่เดียวกัน หรือได้รับการอบรมเลี้ยงดูจากที่เดียวกันก็ตาม คู่แฝดซึ่งได้ชื่อว่าเป็นบุคคลที่เหมือนกันมากที่สุด ก็ยังมีความแตกต่างกัน เราก็คงสามารถแยกแยะได้ว่าคนไหนเป็นคนไหน ดังนั้นความแตกต่าง จึงเป็นธรรมชาติและเป็นเรื่องปกติของมนุษย์เรา ตามคตินิยมของคริสต์ศาสนา พระเจ้าทรงสร้าง มนุษย์แต่ละคนขึ้นมา (ปฐมกาล 1:26-27) และในการสร้างนั้นพระองค์ทรงสร้างให้มีความแตกต่างกัน จึงกล่าวได้ว่า ความแตกต่างเกิดขึ้น จากพระประสงค์ของพระเจ้าไม่ใช่ความบังเอิญ เราจึงเกิดคำถามว่าทำไมพระเจ้าทรงต้องการ ให้มนุษย์แตกต่างกัน เพื่อตอบคำถามนี้เราต้องย้อนกลับไปดูสาเหตุที่พระเจ้าสร้างมนุษย์ขึ้นมา ซึ่งสาเหตุดังกล่าวก็คือ เพื่อ รักรับใช้พระเจ้าและเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน เพราะฉะนั้น ความแตกต่างจึงเป็นปัจจัยที่ทำให้มนุษย์สามารถรักรับใช้พระเจ้า และเพื่อนพี่น้องได้มากยิ่งขึ้น

เราลองจินตนาการว่า จะเป็นอย่างไรถ้าพระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ให้เหมือนกันหมดทุกสิ่งทุกอย่าง แน่นอนว่าไม่ว่าเรา จะมองไปทางไหนเราก็จะพบแต่ตัวเราเองเต็มไปหมด เพราะทุกคนหน้าตาเหมือนกันกับเรา คิดเหมือนกันกับเรา ชอบ เหมือนกันกับเรา ชีวิตของเราก็คงจะเหมือนกับหุ่นยนต์ที่ผลิตมาจากโรงงานเดียวกัน นอกจากนั้น เราก็ไม่จำเป็นต้องพึ่งพาอาศัยกันอีกต่อไป เพราะเราทุกคนมีความสามารถทำสิ่งต่าง ๆ ได้เหมือนกัน เราก็จะต่างคนต่างอยู่ แล้วเราจะ รักและรับใช้เพื่อนพี่น้องตามที่พระเจ้าทรงประสงค์ได้อย่างไร เมื่อมนุษย์มีความแตกต่างกัน ก็จำเป็นที่จะต้องพึ่งพาอาศัย กัน เราต้องพึ่งพาอาศัยคนอื่นซึ่งมีความสามารถที่เราไม่มีและในขณะเดียวกันคนอื่นก็ต้องพึ่งพาอาศัยเราในความสามารถ ที่เรามี เช่น หมอก็ต้องพึ่งพาอาศัยชาวนาเพื่อจะได้มีข้าวกิน และชาวนาก็ต้องพึ่งพาอาศัยหมอเพื่อจะได้หายจากโรค ภัยไข้ เจ็บ เป็นต้น เมื่อมนุษย์จำเป็นต้องพึ่งพาอาศัยกันและกัน ก็จะเกิดการติดต่อสื่อสาร การแลกเปลี่ยนความช่วยเหลือ สังคมก็เป็นสังคมที่มีสีสันและสวยงามจากการแต่งแต้มของความแตกต่างที่มีภายในสังคม

ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นพระประสงค์ของพระเจ้า น่าเสียดายที่มนุษย์ไม่เข้าใจพระประสงค์ของพระเจ้าในเรื่องความต่างต่างนี้ แทนที่มนุษย์จะใช้ความแตกต่างที่ตนมีเพื่อรักรับใช้และเติมเต็มซึ่งกันและกัน แต่มนุษย์กลับใช้มันเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ ให้กับตนเอง หรือบางคนก็หลงใหล ยึดถือความแตกต่างที่ตนมีว่าเป็นศักดิ์ศรีโดยไม่ยอมรับหรือเห็นถึงศักดิ์ศรีในความ ต่างต่างของคนอื่น สมมุติว่า หมอไม่เข้าใจว่าความแตกต่างของตนในการที่รักษาผู้ป่วยนั้นมีไว้เพื่อรับใช้คนอื่น แต่นำมา เพื่อแสวงหาผลประโยชน์ หมอคนนี้จะคิดค่ารักษาในราคาแพง ใครไม่มีค่ารักษาก็ไม่รักษาให้ หรือหากเขายึด ถือว่าการ ที่เขาเป็นหมอนั้น

เป็นศักดิ์ศรีที่สูงส่งกว่าคนอื่น เขาอาจจะถูกชาวนาว่าต่ำต้อย
ซึ่งแท้ที่จริงแล้วทั้งหมอและชาวนา นั้นต่างก็มีศักดิ์ศรีของตนเท่าเทียมกัน
เพียงแต่แตกต่างกันในหน้าที่เท่านั้นเอง ความแตกต่าง และ ความแตกแยก
เป็นคำสองคำที่ฟังผิวเผินแล้วคล้ายกัน แต่โดยความหมายแล้วเป็นคนละเรื่องกัน
คนทั่วไปมักคิดว่าความแตกต่างเป็นสาเหตุของความแตกแยก

ซึ่งแท้ที่จริงแล้วไม่ใช่เช่นนั้น ความแตกต่างไม่ใช่สาเหตุของความแตกแยก

มีคำกล่าวที่ว่า “unity in diversity” แปลว่า เอกภาพในความหลากหลาย ซึ่งหมายความว่าในความแตกต่าง
นั้น สามารถเป็นหนึ่งเดียวกันได้ ถ้าทุกคนเข้าใจถึงความแตกต่างอย่างถูกต้อง แต่ความแตกแยกที่เกิดขึ้นนั้นล้วนมาจากการ
การไม่เข้าใจถึงความแตกต่าง คิดถึงแต่ผลประโยชน์ หรือยึดมั่นในศักดิ์ศรีของตนแต่เพียงฝ่ายเดียว

ความแตกแยกที่เกิดขึ้นในสังคมไทยของเรา ณ ขณะนี้ ล้วนมีสาเหตุดังที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น เป็นไปไม่ได้ที่คนไทย
ทุกคนจะมีแนวคิดเหมือนกันหรือชอบสีเดียวกันหมด เราจึงสามารถแตกต่างกันได้ในความคิด และเป็นสิ่งที่ดีอีก
ด้วยที่จะได้มีความหลากหลายทางความคิดเพื่อเกิดมุมมองที่รอบด้านมากขึ้น ถ้าทุกคนยอมรับที่จะฟังความคิดของกัน
และกัน และหาแนวทางที่ดีที่สุดร่วมกัน ไม่ยึดแต่ตนฝ่ายเดียวเป็นที่ตั้ง ก็แน่นอนว่าความแตกต่างทางความคิดจะไม่ก่อให้เกิด
ให้เกิดการแตกแยกอย่างที่เห็นในทางตรงกันข้ามกลับจะทำให้เกิดความสมัครสมานสามัคคีมากขึ้น อันเนื่องมาจากความ
ร่วมมือร่วมใจกัน

สีเป็นความแตกต่างที่เป็นธรรมชาติซึ่งก่อให้เกิดความสวยงาม ภาพเขียนจะสวยงามได้ก็ต่อเมื่อจิตรกรได้แต่งแต้ม
สีสันท่างๆ ลงไปบนผืนผ้าใบหรือบนผนัง ภาพเขียนที่มีแต่เพียงสีเดียวนั้น อาจจะไม่สวยงามในทางสีสันท่า ภาพเขียน
หลายสีและเวลาที่เรารู้ถึงความสวยงามของภาพเขียนเราก็คงไม่พูดว่ามันสวยเพราะสีแดงหรือสวย เพราะสีเหลือง แต่มัน
สวยเพราะมันมีสีทุกสีที่ประกอบเข้าด้วยกันจนกลมกลืนเป็นภาพเดียวกัน เราบอกว่าสังคมไทยของเราแตกแยกกันเพราะสี
ซึ่งแท้ที่จริงแล้วการที่คนไทยจะมีสีอะไรนั้นไม่ได้ก่อให้เกิดความแตกแยก เพียงแต่เราแตกต่างกันในสีที่เราชอบแต่เหตุที่ทำให้
เกิดการแตกแยกกันนั้นเป็นเพราะการยึดมั่นถือมั่นในสีของตน และไม่เคารพต่อสีของคนอื่นต่างหาก สังคมไทยของเราคง

ไม่สวยงามถ้ามีแต่สีแดงล้วนๆ หรือสีเหลืองล้วนๆ แต่มันจะสวยงามได้ถ้ามีทั้งสีแดง เหลือง ชมพู...จน
หลากสี โดยที่แต่ละสีต่างทำหน้าที่ของตนอย่างเหมาะสมเหมือนกับภาพเขียนภาพหนึ่ง แล้วเมื่อนั้น
สังคมไทยของเราก็จะเป็นสังคมที่มีความสวยงามเป็นสังคมที่มีความแตกต่างอย่างไม่แตกแยก อันเกิดจาก
ความเข้าใจอย่างถูกต้องในความแตกต่างที่เรามีกันนั่นเอง

“ประเทศของเรา ไม่ใช่ประเทศของหนึ่งคนสองคนเป็นประเทศของทุกคน”

“แล้วจะมีประโยชน์อะไรที่จะทะนงตัวว่าชนะ เวลาอยู่บนกองซากปรักหักพัง”

เข้าเฝ้าบเนดร์ธรรมรุ่น 2 - 3

วันที่ 26- 28 มีนาคม 2553 หน่วยงานประกาศฯ ได้จัดเข้าเฝ้าพื้นพุดใจให้กับกลุ่มฆราวาสแพร่ธรรม รุ่น 2 รุ่น 3 ที่ได้ผ่านการอบรมจบไปแล้ว โดยจุดประสงค์ก็คือ อยากให้มีการพบปะและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ต่อกัน ทั้งนี้ทางหน่วยงานได้เชิญ คพ.วัชศิลป์ กฤษเจริญ คพ.ไผยอง มนिरาช และ พระสังฆราชสิริพงษ์ จรัสศรี มาเป็น วิทยากร

วันที่ 20-21 มีนาคม 2553 พิธีมอบฉัตรฆราวาสแพร่ธรรม รุ่น 5 ของหน่วยงานประกาศฯ พระสังฆราชปัญญา กฤษเจริญเป็นประธานในพิธี ณ ศูนย์เยาวชนบ้านสารสาสน์ ปีกเตียน จ.เพชรบุรี มีการแสดงจากใจรุ่น 5 และมีการบาชศรีสู่ขวัญ ทำให้หลายๆ คนถึงกับน้ำตาซึมไปตามๆ กัน

รับฉัตรบัตร์รุ่นที่ 5

วันที่ 6 เมษายน 2553 ออกเยี่ยมพี่น้องต่างศาสนา เขาย้อย จ.เพชรบุรี โดยการเชิญจากคุณวิภา มณีไพโรจน์ เจ้าของสว่างริสอร์ท ผู้ที่ได้รับการเยี่ยมเป็นพนักงานของริสอร์ท ที่ได้รับการอบรมต่อเนื่องจากหน่วยงานประกาศพระวรสาร ในการเยี่ยมได้นำแม่พระไปด้วยทุกบ้านก็ขอพรจากแม่พระ และมีการพรมน้ำเสกอวยพรบ้าน ทุกบ้านให้การต้อนรับอย่างดี พร้อมด้วยข้อคิดดีๆจากคุณพ่อสมบุญของเรา

วันที่ 23 มีนาคม 2553 การอบรมต่อเนื่องของพนักงานสว่างริสอร์ท เขาย้อย จ.เพชรบุรี โดยทีมงานหน่วยประกาศพระวรสารฯ มีกิจกรรมที่ช่วยให้พนักงานของริสอร์ทมีความรัก ความสามัคคีในที่ทำงาน นอกจากนี้ยังมีพิธีน้อมสการแม่พระร่วมกัน เป็นภาพที่น่าประทับใจอย่างยิ่ง

ค่าย"พยาน...พระคริสต์" คำสอนภาคเรียนสังคมทลราชบุรี 2010

สวัสดี เพื่อนๆ สมาชิกสารสังฆมณฑลราชบุรีที่รักทุกท่าน วันเวลาช่างผ่านไปรวดเร็วทันใจไวเหมือนโกหก ไม่ทันไรก็จะเข้าสู่กลางปีอีกแล้ว ค่ายคำสอนปีนี้ก็ว่าเพิ่งเริ่มไปเพลอแป๊บเดียวก็เสร็จสิ้นไปแล้ว วันนี้ถือโอกาสรายงานความเป็นไปกันสักหน่อยในแวดวงคำสอนว่ามีความเคลื่อนไหวอะไรบ้างในสังฆมณฑลราชบุรีของเรา

โครงการอบรมค่ายคำสอนภาคฤดูร้อนสังฆมณฑลราชบุรี ประจำปี 2553 นี้ ได้จัดขึ้นเป็นปีที่ 39 โดยใช้ชื่อค่ายว่า **"พยาน...พระคริสต์"** ซึ่งนำมาจากพระวรสารของนักบุญยอห์น 20:29 ที่ว่า **"ผู้ที่เชื่อ แม้ไม่ได้เห็น ก็เป็นสุข"** มีบราเดอร์สิทธิโชค ดำรงค์ดี สามเณรใหญ่สังฆมณฑลราชบุรี ชั้นปี 5 เป็นประธานค่าย โดยมีระยะเวลาในการดำเนินการรวม 4 สัปดาห์เริ่มตั้งแต่ วันจันทร์ที่ 22 มีนาคม ถึง 26 มีนาคม เป็นการประชุมเตรียมงาน มีการพูดคุยและทำความรู้จักกันระหว่างเพื่อนผู้ร่วมงาน ทำความเข้าใจในงานฝ่ายต่างๆ วางแผนงาน วางแผนการสอน และช่วยกันทำความสะอาดที่พัก รวมถึงสถานที่ต่างๆ ที่จะใช้ในการจัดอบรม วันเสาร์ที่ 27 มีนาคม ถึงวันเสาร์ที่ 17 เมษายน เป็นระยะเวลาที่เด็กๆ มาใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน ได้มาเรียนคำสอน ทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกันเพื่อเป็นการเสริมสร้างชีวิตคริสตชน ในปีนี้มีเด็กเข้ารับการอบรมทั้งสิ้น 243 คน เป็นนักเรียนชาย 115 คน นักเรียนหญิง 130 คน ส่วนใหญ่มาจากวัดในเขตสังฆมณฑลราชบุรี และบางส่วนมาจากต่างสังฆมณฑล ได้แก่ อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ สังฆมณฑลจันทบุรี สังฆมณฑลเชียงใหม่ และสังฆมณฑลสุราษฎร์ธานี

ในปีนี้มีคุณพ่อปราโมทย์ นิลเพชร เป็นผู้อำนวยการค่าย และมีคุณพ่อไพศาล ยอแซฟ เป็นจิตตาดิการ ร่วมกับคณะครูจำนวน 36 ท่าน ประกอบด้วย ชิสเตอร์คณะผู้รับใช้ดวงหทัยนิรมลของพระแม่มาเรีย 3 ท่าน, ชิสเตอร์คณะคามิลเลียน 2 ท่าน, สามเณรใหญ่สังฆมณฑลราชบุรี 7 ท่าน, บราเดอร์คณะภราดาน้อยกาปูชิน 2 ท่าน, คุณครูจากวัดและโรงเรียนในสังฆมณฑลราชบุรี 7 ท่าน, เจ้าหน้าที่สื่่อมวลชนคาทอลิกราชบุรี 1 ท่าน, นักศึกษาคณะศาสนศาสตร์ สาขาคริสตศาสนศึกษา วิทยาลัยแสงธรรม 2 ท่าน เยาวชนสังฆมณฑลราชบุรี 3 ท่าน, ฆราวาสอาสาสมัคร 3 ท่าน และเจ้าหน้าที่ศูนย์คริสตศาสนธรรมราชบุรี 6 ท่าน และได้จัดการเรียนการสอนออกเป็น 5 ระดับ จำนวน 11 ห้องเรียน ได้แก่

- 1.ระดับศีลล้างบาป 3 ห้องเรียน
- 2.ระดับศีลมหาสนิท 3 ห้องเรียน
- 3.ระดับศีลกำลัง 3 ห้องเรียน
- 4.ระดับการรื้อฟื้นคำสัญญาแห่งศีลล้างบาป(ศีลสง่า) 1 ห้องเรียน
- 5.ระดับคำสอนเยาวชน 1 ห้องเรียน

และในวันเสาร์ที่ 17 เมษายน มีเด็กที่ได้รับศิลปศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ จำนวนทั้งสิ้น 102 คน แบ่งเป็น ศิลลางบาบ 14 คน ศิลมหาสนิท 37 คน ศิลกำลัง 32 คน และการรื้อฟื้นคำสัญญาแห่งศิลลางบาบ 19 คน ซึ่งเป็นที่น่ายินดีที่ในปีนี้เราได้รับเกียรติจาก พระคาร์ดินัลไมเกิ้ล มีชัย กิจบุญชู มาเป็นประธานในพิธีมีสาธุชนมาขอบพระคุณและโปรดศิลปศักดิ์สิทธิ์แก่เด็กๆ

ตลอดระยะเวลา 3 สัปดาห์ในค่ายคำสอนนี้ ทุกคนพยายามทำงานอย่างเต็มที่ และเต็มความสามารถด้วยน้ำใจดี ถึงแม้เราจะมีผู้ร่วมงานน้อย แต่เราทุกคนก็มีน้ำใจมากในการทำงาน การอบรม จัดการเรียนการสอนและกิจกรรมต่างๆ ที่ส่งเสริมทักษะในการดำเนินชีวิต เป็นคริสตชนที่ดีและออกไปเป็นพยานถึงพระคริสตเจ้าสมดังชื่อค่ายในปีนี้

และที่ขาดไม่ได้คือ ขอขอบคุณผู้มีน้ำใจดีทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือ ทั้งด้วยทุนทรัพย์ แรงกาย แรงใจซึ่งจำเป็นสำหรับเด็กๆ และพวกเราบุคลากรทุกคนในค่ายคำสอนแห่งนี้ ขอพระเป็นเจ้าโปรดตอบแทนน้ำใจดีของท่านและประทานพระพรที่จำเป็นในการดำเนินชีวิตของท่านตลอดไป

สวัสดีค่ะท่านผู้อ่านที่รัก “ความเมตตากรุณาอยู่ที่ใดพระเจ้าสถิตที่นั่น” นี่คือนิทรรศการของเพลงที่ปลุกใจพวกเราชมรมเวชบุคคล สังฆมณฑลราชบุรี มาในฉบับนี้ ดิฉันขอแนะนำข้อคิดดีๆ จากเรื่องราวๆ ที่เกิดขึ้นกับบ้านเมืองของเรา ดังนั้น ดิฉันขอแนะนำทุกท่านมาพูดถึงชีวิตอีกด้านหนึ่งของผู้ที่ทำหน้าที่เป็นผู้เยียวยาคนอื่นทั้งด้านร่างกายและจิตใจซึ่งถือว่าเป็นการแสดงออกต่อเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน แม้บุคคลที่เราช่วยเหลือนั้น เราอาจไม่รู้จกก็ตาม และเรื่องต่อไปนี้นี้ก็เป็นเรื่องที่ทุกคนคงหนีไม่พ้น นั่นคือ ความตาย แม้คนส่วนใหญ่มีความเข้าใจว่า ความตาย คือ ธรรมชาติของชีวิตที่ไม่มีใครหนีพ้นแต่ทุกคนมักปฏิเสธความตายและคิด อย่าเข้าข้างตัวเองว่าความตายเป็นเรื่องที่อยู่ไกลตัว ส่วนคนที่มีความเชื่อว่า มีชีวิตเบื้องหลังความตาย อาจมีการเตรียมตัวเตรียมใจล่วงหน้า เมื่อวาระสุดท้ายของชีวิตมาถึง จึงอาจมีความกลัวน้อยกว่าคนที่ไม่เชื่อว่ามีชีวิตหลังความตาย คนส่วนใหญ่มองว่าการตายทำให้พลัดพรากจากสิ่งที่รักและผูกพัน จึงพยายามแสวงหาวิธีการที่หลากหลายเพื่อช่วยให้มีความหวังว่าจะมีชีวิตที่ยืนยาวออกไปผู้ป่วยระยะสุดท้ายที่ใกล้จะตายจึงมีอารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย พฤติกรรมก่อนตายในแต่ละคนนั้นแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับอายุ สภาพร่างกายขณะเจ็บป่วย ระดับความรู้สึกตัว ความสามารถในการคิด อารมณ์ การเผชิญปัญหา แหล่งสนับสนุนทางด้านจิตใจศาสนาและความเชื่อ

ทั้งหลายทั้งปวงที่ดิฉันกำลังพูดอยู่นี้ ท่านผู้อ่านพึงระลึกไว้ว่าการปฏิบัติต่อผู้ป่วยระยะสุดท้ายนอกจากพวกเขายังมีความต้องการทางด้านร่างกายแล้วพวกเขายังมีความต้องการในส่วนที่เป็นนามธรรม คือ จิตใจ อารมณ์ และจิตวิญญาณ ดังนั้น เป้าหมายที่สำคัญนั้นคือ การดูแลผู้ป่วยระยะสุดท้ายนั้นเราจะต้องช่วยเหลือพวกเขาเหล่านั้น ให้มีความสุขสงบยอมรับการตายได้อย่างกล้าหาญและมีศักดิ์ศรี มีโอกาสบอกเล่าหรือขอโทษกรรมแก่บุคคลต่างๆ และถ้าเป็นไปได้ควรให้เขาเหล่านั้นมีโอกาสได้ประกอบพิธีกรรมหรือปฏิบัติตามหลักศาสนาที่เขาเชื่อถือ และนั่นก็อาจเป็นอีกทางหนึ่งที่ทำให้ผู้ป่วยในระยะสุดท้ายนั้นได้มีกำลังใจ และมีความหวังว่าจะได้กลับไปหา

เมื่อเราหิวท่านก็ให้อาหาร

พระเจ้าอย่างสงบ หรือไปเกิดในสุคติภูมิ ทั้งนี้ตามความเชื่อแต่ละคน

เมื่อเรากระหายท่านให้เราดื่มน้ำ

เป็นอย่างไรกันบ้างคะ ดิฉันเชื่อแน่ว่าท่านผู้อ่านแต่ละคนน่าจะได้นำความคิดตรงนี้ไปใช้ได้กับบุคคลที่เราใกล้ชิด เพื่อนบ้านหรือบุคคลที่เราไม่รู้จัก ซึ่งสิ่งต่างๆ เหล่านี้ถือเป็นสิ่งที่เป้นความสุขที่ท่านผู้อ่านแสวงหาได้ง่ายเลย

แล้วพบกันใหม่สำหรับฉบับหน้าค่ะ

เมื่อจบเรื่องราวที่มีสาระทั่วไปที่ชมรมฯ ของเราได้นำเสนอไปแล้วทีนี้มาดูงานที่พวกเราปฏิบัติจริงๆ กันบ้างว่าจะสนุกสนานและท้าทายแค่ไหน ดิฉันเชื่อแน่ว่า ถ้าวัดไหนมีพวกเราเวชบุคคลไปให้บริการ รับรองที่ไปใช้บริการบริเวณนั้นแน่นขนัดเลยทีเดียว นับว่าไปทุกวัด ย่อมมีแฟนคลับมาใช้บริการก็ว่าได้

ทางชมรมเวชบุคคลขอขอบคุณทุกท่าน ที่มาใช้บริการที่อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง ถือว่าหลายคนเริ่มเห็นความสำคัญของสุขภาพของตัวเองแล้ว ดังนั้น อย่าช้านะคะ ที่จะมารับบริการดีๆ จากพวกเรา

วันผู้สูงอายุและวันครอบครัว สังคมทลราชบุรี

พลังผู้สูงวัย
สร้างสังคมไทย
รู้รักสามัคคี
ณ
วัดนักบุญสันตนา
โคกมดตะนอย

17 เม.ย. 2010

ขอแสดงความยินดีกับ
เพื่อนร่วมงานของเรา

คือ คุณเขาวดี
และคุณพนิดา
ผู้ได้รับลูกดีเด่น
ระดับสังฆมณฑล

สันติภาพที่ฉันต้องการ

คำว่า “สันติภาพ” มีการกล่าวถึงกันบ่อยมากและเป็นคำที่มีความสำคัญ มีการกล่าวถึงคำนี้ทั้งในระดับโลกระดับชาติ ระดับครอบครัว จนถึงระดับบุคคล ส่วนใหญ่มักจะให้ความหมายของคำว่าสันติภาพ คือ การไม่มีสงคราม สารานุกรมของบริตานิกา (ENCYCLOPAEDIA BRITANNICA) ได้ให้ความหมายของคำว่า สันติภาพ กว้างและลุ่มลึกมากกว่านี้ เช่น สร้างสันติภาพ คือสภาพปลอดภัย สภาพทางสังคมที่มีระเบียบแบบแผน ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างมนุษย์ อิสรภาพจากการคุกคามหรือบังคับทางความคิด

สันติภาพในภาษาฮีบรู คือ คำว่า “Shalom” ซึ่งพัฒนามาจากรากศัพท์ว่า “shelemut” อันหมายถึงความสมบูรณ์และความเต็มพร้อม ในพระคัมภีร์ไบเบิลคำว่า “Shalom” มีความเกี่ยวข้องกับภาวะแห่งความ สงบสุขและความอุดมสมบูรณ์ “Shalom” ยังหมายถึงพระพรของพระเจ้า พระคุณของพระเจ้า ความสง่างาม ความยุติธรรม สัจธรรม ความสุข และความเป็นอยู่ที่ดี จากหนังสืออิสยาห์ 32:17 สันติภาพคือ ผลของความชอบธรรม หนังสืออิสยาห์ 9:5 ได้กล่าวว่า “พระเจ้าทรงเป็นองค์สันติราช”

พระสันตปาปาเปาโล ที่ 6 (ค.ศ. 1963 - 1978) ได้ให้ความหมายของสันติภาพว่า สันติภาพ หมายถึงการพัฒนา ถ้าพิจารณาตามความหมายนี้แล้ว สันติภาพหมายถึงการจัดความยุติธรรมและ ความเหลื่อมล้ำของระดับชั้นทางสังคมและเศรษฐกิจ การจัดความอิจจาริชยาและการไม่ไว้วางใจ รวมถึงความเย่อหยิ่งซึ่งเป็นการโฆษณาชวนเชื่อเท่านั้น สิ่งเหล่านี้จัดว่าเป็นภาวะคุกคามต่อสันติภาพทั้งสิ้น

พระสันตปาปา ยอห์นที่ 23 ได้ทรงส่งสาส์นชื่อว่า Pacem in Terris (สันติสุขบนโลก) ถึง ชาวคริสต์นิกายแคทอลิกว่า “ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศนั้นเหมือนกับความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคล ในแง่ที่ว่าความสัมพันธ์ระหว่างประเทศนั้นไม่ควรจะถูกสร้างขึ้นโดยใช้กำลังบังคับหรือใช้ความรุนแรง แต่สันติภาพควรจะถูกสร้างขึ้นโดยใช้เหตุผลบนพื้นฐานของสัจธรรม ความยุติธรรม และความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน”

สันติภาพต้องมาจากใจที่ปราศจากบาป บาปที่สำคัญที่ทำให้มนุษย์ไม่มีสันติภาพในใจและส่งผลให้ไม่มีสันติสุขกับบุคคล หรือสิ่งสร้างต่างๆ ในโลกคือ

1. จงหอง คือ ความอยากได้ชื่อเสียงและเกียรติยศเกินประมาณ หรือในทางที่ผิด และอวดอ้างความดีของตนเกินขนาด
2. ตระหนี่ คือ การมีจิตใจผูกพันกับทรัพย์สินเกินประมาณ
3. อุลามก คือ การมุ่งหาความสุขทางเพศที่ผิดพระบัญญัติ
4. โลภอาหาร คือ การมุ่งหาความสุขในการกินดื่มเกินขอบเขต
5. อิจฉา คือ การไม่ยอมให้ผู้อื่นดีกว่าตน และถือว่าความดีของผู้อื่นเป็นสิ่งร้ายสำหรับตน
6. โมโห คือ การรุ่มรวยใจนอกกลุ่มนอกทางเมื่อประสบสิ่งไม่ถูกอารมณ์ของตน
7. เกียจคร้าน คือ การชอบอยู่ว่างเปล่าเกินควรและละเลยหน้าที่ของตน

วันที่ 11 พฤษภาคม 2553 คุณพ่อประสิทธิ์ รุจิรัตน์
ผู้อำนวยการศูนย์สังคมพัฒนาฯ ราชบุรี และอาจารย์
คาทู้ ผู้นำทางศาสนาคริสต์นิกายแบปติสต์บ้านท่ากลา
ไปเยี่ยมเยียนเด็กที่มีความพิการทาง
ด้านร่างกายโดยมีอาการของโรคกระดูกเปราะตั้งแต่
กำเนิด จำนวน 3 คน พร้อมกันนี้ได้แนบไปมอบให้
กับเด็ก ซึ่งได้รับการสนับสนุนการรณรงค์จิตตารมณ์
มหาพรตในเทศกาลและจากองค์กร AIC.

ประมวลภาพถ่ายทุนสัมพันธ์
วันที่ 27 - 29 เมษายน 2553

ณ ค่ายเยาวชนบอสโก อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์
โดยได้รับความร่วมมือจาก สื่อมวลชนคาทอลิก ทีมเยาวชนรักบ้านเกิด ไปกระหิณบน
จำนวนเด็กเข้าร่วม 70 คน และต้องขอขอบคุณ คุณพ่ออธิการโรงเรียนวิริยาลัย คุณ
พ่อสุเทพ ภูผา และคุณพ่อสกล ปันฉาย ที่ให้ความอนุเคราะห์เกี่ยวกับการเดินทาง
ของเด็กๆ ให้มาเข้าร่วมกิจกรรม ทุนสัมพันธ์ในครั้งนี้

สมัชชาชนเผ่า
ระหว่างวันที่ 23 - 24 มีนาคม 2553

ณ ศูนย์มิสซังเชียงใหม่
โดยการสมัชชาในครั้งนี้

มีเครือข่ายศูนย์สังคมพัฒนาฯ ราชบุรี
เข้าร่วมจำนวน 9 คน จาก บ้านโป่งกระโทง บ้านดงเสลา
บ้านแม่กระบุงและบ้านกุ่มแห้ว

วันที่ 11 พฤษภาคม 2553 ณ โบสถ์คริสต์จักร บ้านห้วยกระวาน
อ.สวนผึ้ง จ.ราชบุรี มีการประชุมกลุ่มอาสาสมัครเพื่อคนไร้สัญชาติพื้นที่ อ.สวนผึ้ง
จ.ราชบุรี เพื่อกำหนดแผนปฏิบัติงานร่วมระหว่างศูนย์สังคมพัฒนาฯ ราชบุรี
และกลุ่มอาสาสมัคร วัดตูปะสงค์ เพื่อให้เกิด "คน" ทีมจิตอาสาเข้ามาทำงานกับชุมชน
ในการช่วยเหลือเพื่อนพี่น้องที่ลำบากซึ่งการดำเนินงานครั้งนี้ได้รับการสนับสนุน
งบประมาณจากสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส
คนพิการและผู้สูงอายุ (สท.) และคาร์ตัสเยอรมัน จากโครงการ "คนสู้ชีวิต"

เก็บข่าว มาเล่ากัน

วัดนักบุญฟาบีอาโน

กลับมาอีกครั้ง สำหรับสารสังฆมณฑลราชบุรีปีที่ 30 ฉบับที่ 2 ฉบับนี้เรายังคงมีบรรยากาศงานฉลองวัดต่างๆ ที่เหลือในปีการศึกษา 2552 มาฝาก เดี่ยวจะน้อยใจกัน งานฉลองวัดจนหายไปไหนไม่เห็น ลงเลย ดังนั้น เรามาเริ่มกันเลยกับวัดแรกในฉบับนี้ กับงานฉลองวัดนักบุญฟาบีอาโนห้วยลึก ปีนี้เช่นเดิมบรรยากาศยังคงอบอุ่น แต่อาจจะน้อยกว่าปีที่แล้ว เพราะปีที่แล้วต้องขอบอกว่าหนาวมาก แต่ปีนี้อากาศออกจะร้อนไปนิด แต่พี่น้องยังคงไปร่วมงานกันอย่างคึกคัก จึงเรามาชมประมวลภาพกัน

งานฉลองวัดนักบุญอัครทูตปาห้วย ปีนี้สบายๆแต่คนอาจน้อยไปหน่อย คงเป็นเพราะน้ำมันแพงหรือเปล่าไม่แน่ใจ เพราะน้ำมันขึ้นๆ ลงๆ ด้วย ในช่วงฉลองวัดพอดีเลย แต่ยังใจก็ขอบคุณสำหรับพี่น้องที่มาร่วมงานในปีนี้ ยังใจปีหน้าก็ขอให้มาร่วมเป็นกำลังใจกันเยอะๆ พวกเราทีมงานสื่อมวลชนไม่พลาดอยู่แล้ว

เก็บข่าว สาเล่าจัน

งานฉลองวัดรองอาสนวิหารนักบุญยอห์นบอสโกปีนี้
บางตาไปหน่อยเพราะ หลายๆท่านอาจติดธุระกันคนเลยน้อยกว่าปีที่แล้ว
ไปนิดนึง แต่ก็ยังมีบรรยากาศที่ดูแล้วอบอุ่นเหมือนเดิม คนจะน้อยแต่ดู
บรรยากาศอบอุ่นก็คงทำให้คนที่ไม่ได้มาในปีนี้อาจร่วมงานมากขึ้นในปีหน้าก็ได้
แต่ยังงี้ก็ขอให้มาร่วมงานกันเยอะๆ เป็นกำลังใจสำหรับทุกๆวัดด้วย

เชิญชมบรรยากาศของงานวันนี้นั้นกันดีกว่า ว่ามีบรรยากาศเป็นอย่างไรกันบ้าง

ฉลองวัดนักบุญองค์เสลาซอนต้า อีกหนึ่งวัดที่บรรยากาศดีและมีท้องฟ้าเป็นหลังคา
ในพิธีมิสซาบูชาขอบพระคุณ เนื่องจากเป็นวัดไม่ใหญ่ จึงต้องทำพิธีด้านหน้าวัดเพื่อให้
เพียงพอสำหรับพี่น้องที่ไปร่วมงาน ปีนี้ยังคงมีพี่น้องมาร่วมงานอย่างคับคั่ง แถมยังมีโฆษกเสียงดีมาประชาสัมพันธ์
งานให้ด้วย ดูภาพบรรยากาศรวมๆในงานกัน

อีกหนึ่งวัดกับงานฉลองวัดพระวิสุทธิวงศ์ แพร่พหลนามแดง
งานนี้พวกเราสื่อมวลชนไม่ได้ไปร่วมงาน
แต่มีอาสาสมัครนักข่าวโดยคุณพนิดา แหวกวารี ไปร่วมงาน
และเก็บภาพบรรยากาศสวยๆในงานมาฝากพวกเราด้วย
เพื่อจะได้เห็นภาพ ขอเชิญชมภาพบรรยากาศกัน

ฉลองวัดนักบุญเปาโลกลับใจ อ.โพธาราม จ.ราชบุรี
ดูภาพบรรยากาศกัน ปีนี้ขอชมว่า พี่น้องมาเป็นกำลังใจกัน
มากมายเลยทีเดียว งานนี้คุณพ่อเจ้าวัดยิ้มแจ่มเลยละ
ขอบคุณพี่น้องมากๆ ที่มาเป็นกำลังใจกัน
ปีหน้าคงได้เห็นบรรยากาศแบบนี้อีก
แม้จะเป็นวัดเล็กๆ แต่คนไม่ได้ใจเล็กเหมือนวัดเลย

ฉลองวัดแม่พระฟาติมา ห้วยคลุ่ม ในปีนี้พวกเราทีมงานสื่อมวลชนคาทอลิก กลับมาอีกครั้งในปีการศึกษา 2553
แบบเต็มรูปแบบ โดยที่ฉลองวัดในปีนี้ ถือว่าเป็นการส่งท้ายคุณพ่อเจ้าอาวาสเก่าและต้อนรับคุณพ่อเจ้าอาวาสใหม่
โดยในปีนี้มีพี่น้องจากองค์กรสังฆมณฑลกรุงเทพฯ ได้มาช่วยเรื่องอาหารหลายเจ้าเลยทีเดียว
ทั้งอัมมฤกษ์ทั้งอัมมพระพรอย่างนี้ปีหน้าขอเรียนเชิญอีกครั้งแล้วกัน มาเป็นกำลังใจกับพี่น้องในวันนี้นี้ด้วย

เรา...เยาวชนราชบุรี...

B G HEART

ในวันพฤหัสบดีที่ 22 - วันอาทิตย์ที่ 25 เมษายน 2010 ที่ผ่านมา
ทางคณะกรรมการคาทอลิกเพื่อเยาวชนสังฆมณฑลราชบุรี
ได้จัดค่ายเยาวชน ในหัวข้อ "Big Heart"
(ทำสิ่งเล็กๆ ด้วยหัวใจที่ยิ่งใหญ่)
ณ บ้านเอ็นเนซารีท แกลมผักเปื้อน จ.เพชรบุรี

มีน้องๆ เยาวชน คุณพ่อ บราเดอร์ และคณะกรรมการเยาวชน เข้าร่วมค่าย
ครั้งนี้ 84 คน ค่ายครั้งนี้เยาวชนได้เรียนรู้ประวัติเกี่ยวกับแม่ชีเทเรซาและแนวทาง
การดำเนินชีวิตของท่าน ซึ่งท่านยอมอุทิศตนเองเพื่อช่วยเหลือคนอื่น
โดยไม่แบ่งชั้นวรรณะ ไม่เห็นแก่ตัว ช่วยเหลือมนุษยโลกทุกคน ท่านจึงเป็นต้น
แบบของประโยคที่ว่า "ทำสิ่งเล็กๆ ด้วยหัวใจที่ยิ่งใหญ่" และเยาวชนยังมี
กิจกรรม Big Heart สาธารณประโยชน์ คือการร่วมกันปลูกป่าชายเลน
จำนวน 300 ต้น

ซึ่งอยู่ในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลแหลมผักเบี้ย

สามเกลอพิเศษของเรา

สวัสดีครับท่านผู้อ่านที่เคารพรักทุกท่าน ในช่วงปิดภาคเรียนฤดูร้อนของพวกเรา พวกเราก็ได้แยกย้ายกันไปปฏิบัติภารกิจในที่ต่างๆ กัน บางคนไปช่วยงานอภิบาลตามวัด และหลายคนก็ช่วยงานที่ค่ายคำสอนของสังฆมณฑลราชบุรี ค่ายเยาวชนสังฆมณฑลราชบุรี

หลังจากที่เสร็จสิ้นภารกิจทุกอย่าง พวกเราก็ได้รวมตัวกันออกเดินทางไปเข้าเฝ้าและสัมมนาฟื้นฟูชีวิตจิต โอกาสปีพระสงฆ์และ

ปีแห่งการสมัชชาชีวิตและพันธกิจ ภายใต้หัวข้อ “ประกาศกแท้ นายชุมพาบาลที่ดี และสงฆ์ผู้ศักดิ์สิทธิ์” ภายใต้การนำของคุณพ่อมิเกล กาโรซาบาล และคุณพ่อเจริญ ว่องประชาบุญกุล ณ สวนเจ็ดริน จ.เชียงใหม่ ก่อนที่จะออกเดินทางไปพักผ่อนที่โรงเรียนมงฟอร์ต และสถานที่ต่างๆ ใน จ.เชียงใหม่ โอกาสนี้ขอขอบคุณสังฆมณฑล และบ้านเนรเล็กราชบุรี ที่สนับสนุนโครงการ โรงเรียนดรุณราชบุรีสำหรับรุดูในการเดินทาง ภารดามิสกั๊ด ว่องประชาบุญกุล ที่เอื้อเฟื้อสถานที่พักผ่อน และคุณพ่อเจริญ ว่องประชาบุญกุล ที่ทำหน้าที่เป็นหัวหน้าทีมของเราได้อย่างสมบูรณ์แบบครับ

เปิดประตู...สื่อมวลชน

กลับมาพบกันอีกครั้งนะคะกับเปิดประตูสื่อมวลชนคาทอลิก
ในสารสังฆมณฑลฉบับที่ 2 ในปี 2010 ฉบับนี้เราคงพูดถึงเรื่องราว
ที่เกิดขึ้นภายในบ้านเมืองของเรานะคะ เพราะที่ผ่านมามีหลายคนอาจ
มีความคิดเห็นที่ต่างกันไปนะคะ แต่อย่างหนึ่งที่คนไทยทุกคนไม่เคย
ลืม คือ ความเป็นไทย ความมีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เห็นอกเห็นใจ
คนที่ตกทุกข์ได้ยาก นี่ก็คือความเป็นไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งพวกเรา
ชาวคริสต์ไม่เคยรังเกียจเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน มีแต่เมตตาความรัก ให้
แก่กันและกัน โอกาสนี้ขอให้พี่น้องทุกคนร่วมกันสวดภาวนาให้
ประเทศไทยของเรากลับมาเป็นประเทศที่มีแต่ความสงบสุขเหมือน

ในอดีตที่ผ่านมาของเรา

สุดท้ายอยากจะฝากให้ทุกคน

ได้ร่วมใจกันภาวนาสำหรับสันติภาพโลก

สันติภาพภายในประเทศของเรา

รวมถึงสันติสุขภายในจิตใจของเราด้วย

พบกันใหม่ในฉบับต่อไป

ใจสงบ กายสบาย

ทำานอยากได้ แต่ไม่ได้จึงฆ่ากัน

ทำานอยากได้แต่ไม่สมหวัง จึงทะเลาะวิวาทและต่อสู้กัน

เพื่อจะได้ตามต้องการ **ยด 4:2**

ผู้ที่สร้างสันติ ช่อมเป็นผู้น่าในสันติ

และจะเก็บเกี่ยวผลเป็น**ความชอบธรรม** **ยด 3:18**